

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 136.

Tiende Session.

38te Møde.

Torsdagen den 25de Novbr., Kl. 1.

(Fornat.)

Nee (fortsat): Andre Jernbaner drives ogsaa langt hyppigere, end det er Tilfældet hos os; det er sikkert, at Hyppigheden kan gaae for vidt, men paa den anden Side er det ogsaa vist, at den sjællandske Jernbane afbenyttes for lidet; og dette troer jeg, er anerkjendt af alle fremmede Sagkyndige. Hovedsagen er imidlertid, at der indtræder en fuldstændig Taxtforandring. Naar man vil sammenligne vore Taxter med Taxterne i andre Lande, saa vil man finde, at de ere meget for høie. Jeg skal henvise til Sverrig; der er 3die Klasse, der ganske er indrettet som 3die Klasse hos os, kun halvt saa dyr som her. Jeg beder holdt fast paa dette Factum: halvt saa dyr, og det viser sig, at der er en stor Frequentis. Det Samme er Tilfældet med de andre Classer, de ere betydelig billigere end vore. Jeg skal ikke trætte Thinget med at opregne det. Det Samme er tildeels Tilfældet med Jernbanerne i Slesvig og Holstæen. De vundne Resultater vise allevegne, at det er heldigt at have lave Taxter. Nu er det ganske vist, og det maa man være forberedt paa, at der, naar man nedsætter Taxterne, i den første Tid vil blive betydelige Tilskud nødvendige; det er derfor klart, at man ikke maa vige tilbage for den Omstændighed, at det i den første Tid vil give et forholdsvis daarligt Resultat, naar man sætter Taxterne lavere, end de nu ere. Dette ligger i Sagens Natur. Men vil

man i Tidens Løb fremme Frequentisen og den hele Omsetning og tillige faae en bedre Indtægt af Jernbanen, saa er det min fuldkomne Overbeviisning, at der maa skee en fuldstændig, gennemgribende Taxtnedsættelse. Jeg troer, at dette er et almindeligt Ønske. De, der benytte Jernbanen, have ofte udtalt sig derom, at man ikke alene fremmer dette almindelige anerkjendte Ønske, men ogsaa bevirker en bedre Rentabilitet og derved nedsætter det Tilskud, som ellers maatte være nødvendigt. Jeg skal tillade mig at henlede den høitærede Indenrigsministers Opmærksomhed paa disse Punkter, navnlig paa det sidste i Forbindelse med Dyrettelsen af flere Stationer. Jeg henstiller til ham, om det ikke maatte være rigtigt at forsøge at nedsætte Taxten og gjøre Jernbanen til det, som oprindeligt var Hensigten med den, nemlig et let benytteligt, hurtigt og billigt Befordringsmiddel.

Fischer: Jeg skal ganske være enig med det ærede Finantsudvalg i, at det er meget beklageligt, at der her er Spørgsmaal om at yde Tilskud til den sjællandske Jernbane; men det tør paa den anden Side heller ikke oversees, at det ikke er Noget, som kommer paa eengang som en Overræffelse. Det har ved Jernbanens Anlæg og før dens Anlæg været forudsæet, at det vilde være rimeligt, at man paa denne Bane maatte begynde med en Underbalance og i nogle Aar arbejde med en Underbalance. Derfor blev der Spørgsmaal om en Rentegaranti, og derfor har Staten overtaget en saadan Rentegaranti. Seer man hen til Driften af Jernbanen i den første Tid, maa man indrømme, at den var høist lovende;